

et andet speciale på et andet sygehus, så vi stadig væk har sygehuse flere steder i landet.

Hvis man gik ind og så på en samlet planlægning, ville man også kunne sikre, at der kører busser, der passer med, hvornår uddannelsesstederne har åbent. Vi ville kunne sikre, at der kører busser og anden kollektiv transport, der passer med, hvor de offentlige myndigheder ligger henne. Da man gennemførte kommunalreformen, var noget af det, der blev diskuteret, det, at der ikke længere var sammenhæng mellem transportmuligheder, og hvor man lagde tingene henne. Det kunne man f.eks. opleve, hvis man boede i Sønderjylland, hvor man, hvis man var nødt til at tage hen på skattekontoret og tale med dem, f.eks. fordi man havde et indviklet dødsbo eller havde nogle andre ting, man skulle tale med dem om, altså så skulle sætte 2 dage af, hvis ikke man kunne køre i bil. Det var den eneste måde, det kunne lade sig gøre at komme frem og tilbage på. Der skal vi altså have mulighed for, at lokale planmyndigheder kan sikre, at tingene hænger sammen.

Vi har brug for at sikre, som fru Bente Dahl også var inde på, at der er gode muligheder for kulturliv, idrætsliv og foreninger osv. Det kommer ikke kun af sig selv. Det er nødvendigt også at sikre nogle gode rammer, men der skal ikke særlig meget til. Det er ikke sådan, at man skal gå ud og investere milliarder af kroner for at få et godt kulturliv, et godt foreningsliv, et godt liv for det frivillige arbejde, men det kræver, at man støtter det, og at man giver folk mulighed for faktisk at have indflydelse og være med til at bestemme noget. Det handler altså igen om demokrati.

Derfor mener vi, at en vigtig del af det at have en god plan for, at folk kan bo overalt i landet, også er at sikre et udvidet demokrati – sikre, at der er lokalråd, øråd osv., der reelt har noget at skulle have sagt, så det ikke bare bliver et spørgsmål om, at man en gang imellem kan få lov til at sende et brev om, at man protesterer mod, at skolen lukkes eller andet, men at man reelt har indflydelse på, hvad der foregår i ens eget lokalområde, at man reelt har noget at skulle have sagt og også har nogle penge at gøre godt med, og at man bliver hørt og respekteret.

Så kodeordet – det overordnede for alt det, vi mener der skal til – er først og fremmest mere demokrati, men herunder også beslutningen om, at man ønsker et samfund, der er baseret på et stærkt fællesskab og baseret på, at man skal kunne bo og arbejde overalt i landet og ikke kun

i de store byer, og at det ikke kun skal være for dem, der har masser af penge, men for alle.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Vagn Christensen som privatist.

Kl. 17:59

(Privatist)

Ole Vagn Christensen (S):

Vi, der kommer fra det, man kalder udkanten eller yderområderne, har glædet os til forespørgslen. Når man bruger sådanne udtryk, er man nødt til at spørge, hvad der ligger til grund for disse udtryk. Det, vi ser oppe i Thy-Mors-området, er, at vi ligger 150 km fra et virkeligt kraftcenter i Danmark, dvs. Århus. Når man ser den afstand, kan man jo godt forstå, hvorfor det hedder en udkant og et yderområde, og så er det selvfølgelig, at man er nødt til at dykke ned i substansen i, hvad der foregår. Den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, har sagt, at han har forandret Danmark. Ja, det har han sandelig gjort med centraliseringer gennem reformer, og det er første gang, vi nu har mulighed for at kunne vurdere, hvilken betydning disse reformer har haft for den udvikling, der er foregået i Danmark.

Regeringen siger jo selv i sine regionalpolitiske målsætninger, at der vil komme et udspil om Danmark i balance, og man kalder det et regionalpolitisk udspil. Hermed erklærer regeringen jo, at den i virkeligheden godt er klar over, at det står skidt til, og selv om vi nu har hørt nogle fine taler fra de to ministre vedrørende de to forespørgsler, som vi her debatterer, må vi jo sige, ud fra det, man selv siger, at der netop er nogle problemer.

At der er nogle problemer, kan jeg skrive under på, for i det område, hvor jeg har min valgkreds, har kommunalreformen betydet, at man har fået nogle kommuner, som har fået nogle opgaver. Der er bare for at nævne et eksempel udbygningen af Hanstholm Havn, så vi kan få færgerne tilbage, som er taget fra os, fordi indsejlingsforholdene er for farlige for de nye, store færger. En sådan opgave kan selvfølgelig ikke løses af kommunen, og derfor var det jo tidligere sådan, at det var amtet og kommunerne, dvs. et større område, der i fællesskab var med til at sørge for, at der kunne foregå en fornuftig udvikling, altså medvirke til, at der skete en udvikling.

Det, vi har oplevet, er altså, at vi nu er på vej ind i en afvikling, og sådan har de det sikkert